

EVANGHELIA DUPĂ MARCU

1

1. Începutul Evangheliei lui Isus Hristos, Fiul lui Dumnezeu.
2. Dupăcum este scris în proorocul Isaia: „Iată, trimet înaintea Ta pe solul Meu, care Îți va pregăti calea ...
3. Glasul celui ce strigă în pustie: „Pregătiți calea Domnului, neteziți-I cărările,“
4. a venit Ioan care boteza în pustie, propovăduind botezul pocăinței spre iertarea păcatelor.
5. Tot ținutul Iudeii și toți locuitorii Ierusalimului au început să iasă la el; și, mărturisindu-și păcatele, erau botezați de el în râul Iordan.
6. Ioan era îmbrăcat cu o haină de păr de cămilă, și împrejurul mijlocului era încins cu un brâu de curea. El se hrănea cu lăcuste și miere sălbatică.
7. Ioan propovăduia, și zicea: „După mine vine Cel ce este mai puternic decât mine, căruia eu nu sînt vrednic să mă plec să-I desleg curelele încălțămintelor.
8. Eu, da, v'am botezat cu apă; dar El vă va boteza cu Duhul Sfînt.“
9. În vremea aceea, a venit Isus din Nazaretul Galileii, și a fost botezat de Ioan în Iordan.
10. Și îndată, cînd ieșea Isus din apă, el a văzut cerurile deschise, și Duhul pogorîndu-Se peste El ca un porumbel.
11. Și din ceruri s'a auzit un glas, care zicea: „Tu ești Fiul Meu prea iubit, în Tine îmi găsesc toată plăcerea Mea.“
12. Îndată Duhul a mînat pe Isus în pustie,
13. unde a stat patruzeci de zile, fiind ispitit de Satana. Acolo stătea împreună cu fiarele sălbatice și-I slujeau îngerii.
14. După ce a fost închis Ioan, Isus a venit în Galilea, și propovăduia Evanghelia lui Dumnezeu.
15. El zicea: „S'a împlinit vremea, și Împărăția lui Dumnezeu este aproape. Pocăiți-vă, și credeți în Evanghelie.“
16. Pe cînd trecea Isus pe lîngă marea Galileii, a văzut pe Simon și pe Andrei, fratele lui Simon, aruncînd o mreajă în mare, căci erau pescari.
17. Isus le-a zis: „Veniți după Mine, și vă voi face pescari de oameni.“
18. Îndată, ei și-au lăsat mrejile, și au mers după El.
19. A mers puțin mai departe, și a văzut pe Iacov, fiul lui Zebedei, și pe Ioan, fratele lui, cari, și ei, erau într'o corabie, și își dregeau mrejile.
20. Îndată i-a chemat; și ei au lăsat pe tatăl lor Zebedei în corabie cu cei ce lucrau pe plată, și au mers după El.
21. S'au dus la Capernaum. Și în ziua Sabatului, Isus a intrat îndată în sinagogă, și a început să învețe pe norod.
22. Oamenii erau uimiți de învățătura Lui; căci îi învăța ca unul care are putere, nu cum îi învățau cărturarii.
23. În sinagoga lor era un om, care avea un duh necurat. El a început să strige:
24. „Ce avem noi a face cu Tine, Isuse din Nazaret? Ai venit să ne pierzi? Te știi cine ești: Ești Sfîntul lui Dumnezeu!“
25. Isus l-a certat, și i-a zis: „Taci, și ieși afară din omul acesta!“
26. Și duhul necurat a ieșit din el, scuturîndu-l cu putere, și scoțînd un strigăt mare.
27. Toți au rămas înmărmuriți, așa că se întrebau unii pe alții: „Ce este aceasta? O învățătură nouă! El poruncește ca un stăpîn chiar și duhurilor necurate, și ele Îl ascultă!“
28. Și îndată I s'a dus vestea în toate împrejurimile Galileii.
29. Dupăce a ieșit din sinagogă, a intrat împreună cu Iacov și Ioan, în casa lui Simon și a lui Andrei.
30. Soacra lui Simon zăcea în pat, prinsă de friguri: și îndată au vorbit lui Isus despre ea.
31. El a venit, a apucat-o de mînă, a ridicat-o în sus, și au lăsat-o frigurile. Apoi ea a început să le slujească.
32. Seara, după asfințitul soarelui, au adus la El pe toți bolnavii și îndrăciții.

33. Și toată cetatea era adunată la ușă.
34. El a vindecat pe mulți cari pătimeau de felurite boale; de asemenea, a scos mulți draci, și nu lăsa pe draci să vorbească, pentrucă-L cunoșteau.
35. A doua zi dimineața, pe cînd era încă întunec de tot, Isus S'a sculat, a ieșit, și S'a dus într'un loc pustiu. Și Se ruga acolo.
36. Simon și ceilalți cari erau cu El s'au dus să-L caute;
37. și cînd L-au găsit, I-au zis: „Toți Te caută.”
38. El le-a răspuns: „Haidem să mergem în altă parte, prin tîrgurile și satele vecine, ca să propovăduiesc și acolo; căci pentru aceasta am ieșit.”
39. Și s'a dus să propovăduiască în sinagogi, prin toată Galilea; și scotea dracii.
40. A venit la El un lepros, care s'a aruncat în genunchi înaintea Lui, Îl ruga și-I zicea: „Dacă vrei, poți să mă curățești.”
41. Lui Isus I s'a făcut milă de el, a întins mîna, S'a atins de el, și i-a zis: „Da, voiesc, fii curățit!”
42. Îndată l-a lăsat lepra, și s'a curățit.
43. Isus i-a poruncit cu tot dinadinsul, i-a spus să plece numai decît,
44. și i-a zis: „Vezi să nu spui nimănui nimic; ci du-te de te arată preotului, și adu pentru curățirea ta ce a poruncit Moise, ca mărturie pentru ei.”
45. Dar omul acela, după ce a plecat, a început să vestească și să spună în gura mare lucrul acesta, așa că Isus nu mai putea să intre pe față în nicio cetate; ci stătea afară, în locuri pustii, și veneau la El din toate părțile.

2

1. După cîteva zile, Isus S'a întors în Capernaum. S'a auzit că este în casă,
2. și s'au adunat îndată așa de mulți că nu putea să-i mai încapă locul dinaintea ușii. El le vestea Cuvîntul.
3. Au venit la el niște oameni, cari I-au adus un slăbănog, purtat de patru inși.
4. Fiindcă nu puteau să ajungă pînă la El, din pricina norodului, au desfăcut acoperișul casei unde era Isus, și, după ce l-au spart, au pogorît pe acolo patul în care zăcea slăbănogul.
5. Cînd le-a văzut Isus credința, a zis slăbănogului: „Fiule, păcatele îți sînt iertate!”
6. Unii din cărturari, cari erau de față, se gîndeau în inimile lor:
7. „Cum vorbește omul acesta astfel? Hulește! Cine poate să ierte păcatele decît numai Dumnezeu?”
8. Îndată, Isus a cunoscut, prin duhul Său, că ei gîndeau astfel în ei, și le-a zis: „Pentru ce aveți astfel de gînduri în inimile voastre?”
9. Ce este mai lesne: a zice slăbănogului: „Păcatele îți sînt iertate“, ori a zice: „Scoală-te, ridică-ți patul, și umblă?”
10. Dar, ca să știți că Fiul omului are putere pe pămînt să ierte păcatele,
11. „Ție îți poruncesc“, a zis El slăbănogului, - „scoală-te, ridică-ți patul, și du-te acasă.”
12. Și îndată, slăbănogul s'a sculat, și-a ridicat patul, și a ieșit afară în fața tuturor; așa că toți au rămas uimiți, și slăveau pe Dumnezeu, și ziceau: „Niciodată n'am văzut așa ceva!”
13. Isus a ieșit iarăș la mare. Toată mulțimea venea la El; și El învăța pe toți.
14. Cînd trecea pe acolo, a văzut pe Levi, fiul lui Alfeu, șezînd la vamă. Și i-a zis: „Vino după Mine!” Levi s'a sculat, și a mers după El.
15. Pe cînd ședea Isus la masă în casa lui Levi, mulți vameși și păcătoși au șezut și ei la masă cu El și cu ucenicii Lui; căci erau mulți cari mergeau de obicei după El.
16. Cărturarii și Fariseii, cînd L-au văzut mîncînd cu vameșii și cu păcătoșii, au zis ucenicilor Lui: „De ce mîncă El și bea cu vameșii și cu păcătoșii?”
17. Isus, cînd a auzit acest lucru, le-a zis: „Nu cei sănătoși au trebuință de doftor, ci cei bolnavi. Eu am venit să chem la pocăință nu pe cei neprihăniți, ci pe cei păcătoși.”
18. Ucenicii lui Ioan și Fariseii obicinuiau să postească. Ei au venit și au zis lui Isus: „Pentru ce ucenicii lui Ioan și ai Fariseilor postesc, iar ucenicii Tăi nu postesc?”
19. Isus le-a răspuns: „Oare pot posti nuntașii cîtă vreme este mirele cu ei? Cîtă vreme au pe mire cu

ei, nu pot posti.

20. Vor veni zile, cînd va fi luat mirele dela ei, și atunci vor posti în ziua aceea.

21. Nimeni nu coase un petec de postav nou la o haină veche; altfel, petecul de postav nou rupe o parte din cel vechi, și mai rea ruptură se face.

22. Și nimeni nu pune vin nou în burdufuri vechi; altfel, vinul cel nou sparge burdufurile, și vinul se varsă, iar burdufurile se prăpădesc; ci vinul nou este pus în burdufuri noi.“

23. S'a întîmplat că într'o zi de Sabat, Isus trecea* prin lanurile de grîu. Ucenicii Lui, pe cînd mergeau, au început să smulgă spice de grîu.

24. Fariseii I-au zis: „Vezi, de ce fac ei ce nu este îngăduit să facă în ziua Sabatului?“

25. Isus le-a răspuns: „Oare n'ați citit niciodată ce a făcut David, cînd a fost în nevoie, și cînd a flămînzit el și cei ce erau împreună cu el?“

26. Cum a intrat în Casa lui Dumnezeu, în zilele marelui preot Abiatar, și a mîncat pînile pentru punerea înaintea Domnului, pe cari nu este îngăduit să le mănînce decît preoții? Și cum a dat din ele chiar și celor ce erau cu el?“

27. Apoi le-a zis: „Sabatul a fost făcut pentru om, iar nu omul pentru Sabat;

28. așa că Fiul omului este Domn chiar și al Sabatului.“

3

1. Isus a intrat din nou în sinagogă. Acolo se afla un om cu mîna uscată.

2. Ei pîndeau pe Isus să vadă dacă-l va vindeca în ziua Sabatului, ca să-L poată învinui.

3. Și Isus a zis omului, care avea mîna uscată: „Scoală-te, și stai la mijloc!“

4. Apoi le-a zis: „Este îngăduit în ziua Sabatului să faci bine sau să faci rău? Să scapi viața cuiva sau s'o pierzi?“ Dar ei tăceau.

5. Atunci, rotindu-și privirile cu mînie peste ei, și mîhnit de împietrirea inimii lor, a zis omului: „Întinde-ți mîna!“ El a întins-o, și mîna i s'a făcut sănătoasă.

6. Fariseii au ieșit afară, și s'au sfătuit îndată cu Irodianii cum să-L piardă.

7. Isus S'a dus cu ucenicii Săi la mare. După El a mers o mare mulțime de oameni din Galileia; și o mare mulțime de oameni din Iudea,

8. din Ierusalim, din Idumea, de dincolo de Iordan, și dimprejurul Tirului și Sidonului, cînd a auzit tot ce făcea, a venit la El.

9. Isus a poruncit ucenicilor să-I țină la îndemîină o corăbioară, ca să nu fie îmbulzit de norod.

10. Căci El vindeca pe mulți și de aceea toți cei ce aveau boli, se înghesuiau spre El ca să se atingă de El.

11. Duhurile necurate, cînd Îl vedeau, cădeau la pămînt înaintea Lui, și strigau: „Tu ești Fiul lui Dumnezeu.“

12. Dar El le porunceă îndată cu totdinadinsul să nu-L facă cunoscut.

13. În urmă, Isus S'a suit pe munte; a chemat la El pe cine a vrut, și ei au venit la El.

14. A rînduit dintre ei doisprezece, ca să-i aibă cu Sine, și să-i trimeată să propovăduiască.

15. Le-a dat și putere să vindece boalele și să scoată dracii.

16. Iată cei doisprezece, pe cari i-a rînduit: Simon, căruia i-a pus numele Petru;

17. Iacov, fiul lui Zebedei, și Ioan, fratele lui Iacov, cărora le-a pus numele Boanergheș, care, tîlmăcit, înseamnă: „Fiii tunetului;“

18. Andrei; Filip; Bartolomeu; Matei; Toma; Iacov, fiul lui Alfeu; Tadeu; Simon Cananitul,

19. și Iuda Iscarioteanul, care L-a și vîndut.

20. Au venit în casă, și s'a adunat din nou norodul, așa că nu puteau nici măcar să prînzească.

21. Rudele lui Isus, cînd au auzit cele ce se petreceau, au venit să pună mîna pe El. Căci ziceau: „Și-a ieșit din minți.“

22. Și cărturarii, cari se pogorîseră din Ierusalim, ziceau: „Este stăpînit de Beelzebul; scoate dracii cu ajutorul domnului dracilor.“

23. Isus i-a chemat la El, și le-a zis, în pilde: „Cum poate Satana să scoată afară pe Satana?“

24. Dacă o împărăție este desbinată împotriva ei însăși, împărăția aceea nu poate dăinui.

25. Și dacă o casă este desbinată împotriva ei însăși, casa aceea nu poate dăinui.
26. Tot astfel, dacă Satana se răscoală împotriva lui însuși, este desbinat, și nu poate dăinui, ci s'a isprăvit cu el.
27. Nimeni nu poate să intre în casa unui om tare și să-i jăfuiască gospodăria, decît dacă a legat mai întîi pe omul acela tare; numai atunci îi va jăfui casa.
28. Adevărat vă spun că toate păcatele și toate hulele, pe cari le vor rosti oamenii, li se vor ierta;
29. dar oricine va huli împotriva Duhului Sfînt, nu va căpăta iertare în veac: ci este vinovat de un păcat vecinic.“
30. Aceasta, pentrucă ei ziceau: „Are un duh necurat.“
31. Atunci au venit mama și frații Lui, și, stînd afară, au trimes să-L cheme.
32. Mulțimea ședea în jurul Lui, cînd I-au spus: „Iată că mama Ta și frații Tăi sînt afară și Te caută.“
33. El a răspuns: „Cine este mama Mea, și frații Mei?“
34. Apoi, aruncîndu-Și privirile peste cei ce ședeau împrejurul Lui: „Iată,“ a zis El, „mama Mea și frații Mei!
35. Căci oricine face voia lui Dumnezeu, acela Îmi este frate, soră și mamă.“

4

1. Isus a început iarăș să învețe pe norod lîngă mare. Fiindcă se adunase foarte mult norod la El, S'a suit și a șezut într'o corabie, pe mare; iar tot norodul stătea pe țarm lîngă mare.
2. Apoi a început să-i învețe multe lucruri în pilde; și, în învățătura pe care le-o dădea, le spunea:
3. Ascultați! Iată, sămănătorul a ieșit să samene.
4. Pe cînd sămăna, o parte din sămînța a căzut lîngă drum: au venit păsările și au mîncat-o.
5. O altă parte a căzut pe un loc stîncos, unde n'avea mult pămînt: a răsărit îndată, pentrucă n'a dat de un pămînt adînc;
6. dar, cînd a răsărit soarele, s'a pălit; și, pentrucă n'avea rădăcină, s'a uscat.
7. O altă parte a căzut între spini; spinii au crescut, au înecat-o, și n'a dat roadă.
8. O altă parte a căzut în pămînt bun: a dat roadă, care se înălța și creștea; și a adus: una treizeci, alta șaizeci, și alta o sută.“
9. Apoi a zis: cine are urechi de auzit, să audă.“
10. Cînd a fost singur, ceice erau în jurul Lui împreună cu cei doisprezece, L-au întrebat despre pilde.
11. „Vouă,“ le-a zis El, „v'a fost dat să cunoașteți taina Împărăției lui Dumnezeu; dar pentru ceice sînt afară din numărul vostru, toate lucrurile sînt înfățișate în pilde;
12. pentruca, „măcar că privesc, să privească și să nu vadă, și măcar că aud, să audă și să nu înțeleagă, ca nu cumva să se întoarcă la Dumnezeu, și să li se ierte păcatele.“
13. El le-a mai zis: „Nu înțelegeți pilda aceasta? Cum veți înțelege atunci toate celelalte pilde?“
14. Sămănătorul sămăna Cuvîntul.
15. Cei înfățișați prin sămînța căzută lîngă drum, sînt aceia în cari este sămănat Cuvîntul; dar dupăce l-au auzit, vine Satana îndată, și ia Cuvîntul sămănat în ei.
16. Tot așa, cei înfățișați prin sămînța căzută în locurile stîncoase, sînt aceia cari, cînd aud Cuvîntul, îl primesc îndată cu bucurie;
17. dar n'au rădăcină în ei, ci țin pînă la o vreme; și cum vine un necaz sau o prigonire din pricina Cuvîntului, se leapădă îndată de el.
18. Alții sînt cei înfățișați prin sămînța căzută între spini; aceștia sînt cei ce aud Cuvîntul;
19. dar năvălesc în ei grijile lumii, înșelăciunea bogățiilor și poftetele altor lucruri, cari înecă Cuvîntul, și-l fac astfel neroditor.
20. Alții apoi sînt înfățișați prin sămînța căzută în pămînt bun. Aceștia sînt cei ce aud Cuvîntul, îl primesc, și fac roadă: unul treizeci, altul șaizeci și altul o sută.“
21. El le-a mai zis: „Oare lumina este adusă ca să fie pusă supt baniță, sau supt pat? Nu este adusă ca să fie pusă în sfeșnic?
22. Căci nu este nimic ascuns, care nu va fi descoperit, și nimic tănuit, care nu va ieși la lumină.
23. Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.“

24. El le-a mai zis: „Luați seama la ce auziți. Cu ce măsură veți măsura, vi se va măsura: și vi se va da și mai mult.
25. Căci celui ce are, i se va da; dar dela celce n'are, se va lua și ce are.“
26. El a mai zis: „Cu Împărăția lui Dumnezeu este ca atunci când aruncă un om sămînța în pămînt;
27. fie că doarme noaptea, fie că stă treaz ziua: sămînța încolțește și crește fără să știe el cum .
28. Pămîntul rodește singur: întîi un fir verde, apoi spic, după aceea grîu deplin în spic;
29. și cînd este coaptă roada, pune îndată secerea în ea, pentrucă a venit secerișul.“
30. El a mai zis: „Cu ce vom asemăna Împărăția lui Dumnezeu, sau prin ce pildă o vom înfățișa?
31. Se aseamănă cu un grăunte de muștar, care, cînd este sămănat în pămînt, este cea mai mică dintre toate semințele de pe pămînt;
32. dar, după ce a fost sămănat, crește și se face mai mare decît toate zarzavaturile, și face ramuri mari, așa că păsările cerului își pot face cuiburi la umbra lui.“
33. Isus le vestea Cuvîntul prin multe pilde de felul acesta, după cum erau ei în stare să-L priceapă.
34. Nu le vorbea de loc fără pildă; dar, cînd era singur la o parte, lămurea ucenicilor Săi toate lucrurile.
35. În aceeaș zi, seara, Isus le-a zis: „Să trecem în partea cealaltă.“
36. Dupăce au dat drumul norodului, ucenicii L-au luat în corabia în care se afla, și așa cum era. Împreună cu El mai erau și alte corăbii.
37. S'a stîrnit o mare furtună de vînt, care arunca valurile în corabie, așa că mai că se umplea corabia.
38. Și El dormea la cîrmă pe căpăfii. Ucenicii L-au deșteptat, și I-au zis: „Învățătorule, nu-Ți pasă că pierim?“
39. El S'a sculat, a certat vîntul, și a zis mării: „Taci! Fără gură!“ Vîntul a stat, și s'a făcut o liniște mare.
40. Apoi le-a zis: „Pentruce sînteți așa de fricoși? Tot n'aveți credință?“
41. I-a apucat o mare frică, și ziceau unii către alții: „Cine este acesta de Îl ascultă chiar și vîntul și marea?“

5

1. Au ajuns pe celălalt țărm al mării, în ținutul Gadarenilor.
2. Cînd a ieșit Isus din corabie, L-a întîmpinat îndată un om care ieșea din morminte, stăpînit de un duh necurat.
3. Omul acesta își avea locuința în morminte, și nimeni nu mai putea să-l țină legat, nici chiar cu un lanț.
4. Căci de multe ori fusese legat cu picioarele în obezi și cu cătușe la mîni, dar rupsese cătușele și sfărîmase obezile, și nimeni nu-l putea domoli.
5. Totdeauna, zi și noapte, stătea în morminte și pe munți, țișînd și tăindu-se cu pietre.
6. Cînd a văzut pe Isus de departe, a alergat, I s'a închinat,
7. și a strigat cu glas tare: „Ce am eu a face cu Tine, Isuse, Fiul Dumnezeului Celui Prea Înalt? Te jur în Numele lui Dumnezeu, să nu mă chinuiești!“
8. Căci Isus îi zicea: „Duh necurat, ieși afară din omul acesta!“
9. „Care-ți este numele?“ l-a întrebat Isus. „Numele meu este „Legiune,“ a răspuns el, „pentrucă sîntem mulți.“
10. Și Îl ruga stăruitor să nu-i trimeată afară din ținutul acela.
11. Acolo, lîngă munte, era o turmă mare de porci, cari pășteau.
12. Și dracii L-au rugat, și au zis: „Trimete-ne în porcii aceia, ca să intrăm în ei.“
13. Isus le-a dat voie. Și duhurile necurate au ieșit și au intrat în porci; și turma s'a repezit de pe rîpă în mare: erau aproape două mii, și s'au înecat în mare.
14. Porcarii au fugit, și au dat de știre în cetate și prin satele vecine. Oamenii au ieșit să vadă ce s'a întîmplat.
15. Au venit la Isus, și iată pe cel ce fusese îndrăcit și avusese legiunea de draci, șezînd jos îmbrăcat

și întreg la minte; și s'au spăimîntat.

16. Cei ce văzuseră cele întîmplate, le-au povestit tot ce se petrecuse cu cel îndrăcit și cu porcii.

17. Atunci au început să roage pe Isus să plece din ținutul lor.

18. Pe cînd Se suia El în corabie, omul care fusese îndrăcit Îl ruga să-l lase să rămîină cu El.

19. Isus nu i-a dat voie, ci i-a zis: „Du-te acasă la ai tăi, și povestește-le tot ce ți-a făcut Domnul, și cum a avut milă de tine.“

20. El a plecat, și a început să vestească prin Decapole tot ce-i făcuse Isus. Și toți se minunau.

21. După ce a trecut Isus iarăș de cealaltă parte, cu corabia, s'a adunat mult norod în jurul Lui. El stătea lîngă mare.

22. Atunci a venit unul din fruntașii sinagogii, numit Iair. Cum L-a văzut, fruntașul s'a aruncat la picioarele Lui,

23. și I-a făcut următoarea rugăminte stăruitoare: „Fetița mea trage să moară; rogu-Te, vino de-Ți pune mîinile peste ea, ca să se facă sănătoasă și să trăiască.“

24. Isus a plecat împreună cu el. Și după El mergea mult norod și-L îmbulzea.

25. Și era o femeie, care de doisprezece ani avea o scurgere de sînge.

26. Ea suferise mult dela mulți doftori; cheltuisese tot ce avea, și nu simțise nici o ușurare; ba încă îi era mai rău.

27. A auzit vorbindu-se despre Isus, a venit pe dinapoi prin mulțime, și s'a atins de haina Lui.

28. Căci își zicea ea: „Dacă aș putea doar să mă ating de haina Lui, mă voi tămădui.“

29. Și îndată, a secat izvorul sîngelui ei. Și a simțit în tot trupul ei că s'a tămăduit de boală.

30. Isus a cunoscut îndată că o putere ieșise din El; și, întorcîndu-Se spre mulțime, a zis: „Cine s'a atins de hainele Mele?“

31. Ucenicii I-au zis: „Vezi că mulțimea Te îmbulzește, și mai zici: „Cine s'a atins de Mine?“

32. El se uita de jur împrejur să vadă pe cea care făcuse lucrul acesta.

33. Femeea, înfricoșată și tremurînd, căci știa ce se petrecuse în ea, a venit de s'a aruncat la picioarele Lui, și I-a spus tot adevărul.

34. Dar Isus i-a zis: „Fiică, credința ta te-a mîntuit; du-te în pace, și fii tămăduită de boala ta.“

35. Pe cînd vorbea El încă, iată că vin niște oameni dela fruntașul sinagogii, cari-i spun: „Fiica ta a murit; pentruce mai superi pe Învățătorul?“

36. Dar Isus, fără să țină seamă de cuvintele acestea, a zis fruntașului sinagogii: „Nu te teme, crede numai!“

37. Și n'a îngăduit nimănui să-L însoțească, afară de Petru, Iacov și Ioan, fratele lui Iacov.

38. Au ajuns la casa fruntașului sinagogii. Acolo Isus a văzut o zarvă, și pe unii cari plîngeau și se tînguiau mult.

39. A intrat înlăuntru, și le-a zis: „Pentruce faceți atîta zarvă, și pentruce plîngeți? Copila n'a murit, ci doarme.“

40. Ei își băteau joc de El. Atunci, după ce i-a scos afară pe toți, a luat cu El pe tatăl copilei, pe mama ei, și pe cei ce-L însoțiseră, și a intrat acolo unde zăcea copila.

41. A apucat-o de mîină, și i-a zis: „Talita cumi“, care, tîlmăcit, însemnează: „Fetițo, scoală-te, îți zic!“

42. Îndată fetița s'a sculat, și a început să umble; căci era de doisprezece ani. Ei au rămas încremeniți.

43. Isus le-a poruncit cu tărie să nu știe nimeni lucrul acesta; și a zis să dea de mîncare fetiței.

6

1. Isus a plecat de acolo, și S'a dus în patria Lui. Ucenicii Lui au mers după El.

2. Cînd a venit ziua Sabatului, a început să învețe pe norod în sinagogă. Mulți, cînd Îl auzeau, se mirau și ziceau: „De unde are El aceste lucruri? Ce fel de înțelepciune este aceasta, care I-a fost dată? Și cum se fac astfel de minuni prin mîinile Lui?“

3. Nu este acesta tîmplarul, feciorul Mariei, fratele lui Iacov, al lui Iose, al lui Iuda și al lui Simon? Și nu sînt surorile Lui aici între noi?“ Și găseau o pricină de poticnire în El.

4. Dar Isus le-a zis: „Un prooroc nu este disprețuit decât în patria Lui, între rudele Lui și în casa Lui.“
5. N’ a putut să facă nici o minune acolo, ci doar Și-a pus mâinile peste câțiva bolnavi, și i-a vindecat.
6. Și se mira de necredința lor.
- Isus străbătea satele de primprejur și învăța pe norod.
7. Atunci a chemat la Sine pe cei doisprezece, și a început să-i trimeată doi câte doi, dându-le putere asupra duhurilor necurate.
8. Le-a poruncit să nu ia nimic cu ei pe drum decât un toiag; să n’ aibă nici pâine, nici traistă, nici bani de aramă la brâu;
9. să se încălțe cu sandale, și să nu se îmbrace cu două haine.
10. Apoi le-a zis: „În orice casă veți intra, să rămâneți acolo pînă veți pleca din locul acela.
11. Și, dacă în vreun loc nu vă vor primi, și nu vă vor asculta, să plecați de acolo, și să scuturați îndată praful de sub picioarele voastre, ca mărturie pentru ei. Adevărat vă spun că, în ziua judecății, va fi mai ușor pentru pămîntul Sodomei și Gomorei decât pentru cetatea aceea.“
12. Ucenicii au plecat, și au propovăduit pocăința.
13. Scoteau mulți draci, și ungeau cu untdelemn pe mulți bolnavi, și-i vindecau.
14. Împăratul Irod a auzit vorbindu-se despre Isus, al cărui Nume ajunsese vestit; și a zis: „Ioan Botezătorul a înviat din morți, și de aceea lucrează aceste puteri prin el.“
15. Alții ziceau: „Este Ilie.“ Iar alții ziceau: „Este un prooroc ca unul din prooroci.“
16. Dar Irod, cînd a auzit lucrul acesta, zicea: „Ioan acela, căruia i-am tăiat capul, a înviat din morți.“
17. Căci Irod însuș trimesese să prindă pe Ioan, și-l legase în temniță, din pricina Irodiadei, nevasta fratelui său Filip, pentrucă o luase de nevastă.
18. Și Ioan zicea lui Irod: „Nu-ți este îngăduit să ții pe nevasta fratelui tău!“
19. Irodiada avea necaz pe Ioan, și voia să-l omoare. Dar nu putea,
20. căci Irod se temea de Ioan, fiindcă îl știa om neprihănit și sfînt; îl ocrotea, și, cînd îl auzea, de multe ori sta în cumpănă, neștiind ce să facă; și-l asculta cu plăcere.
21. Totuș a venit o zi cu bun prilej, cînd Irod își prăznuia ziua nașterii, și a dat un ospăț boierilor săi, mai marilor oastei și fruntașilor Galileii.
22. Fata Irodiadei a intrat la ospăț, a jucat, și a plăcut lui Irod și oaspeților lui. Împăratul a zis fetei: „Cere-mi orice vrei, și-ți voi da.“
23. Apoi a adăugat cu jurămînt: „Ori ce-mi vei cere, îți voi da, fie și jumătate din împărăția mea.“
24. Fata a ieșit afară, și a zis mamei sale: „Ce să cer? Și mamă-sa i-a răspuns: „Capul lui Ioan Botezătorul.“
25. Ea s’ a grăbit să vină îndată la Împărat, și i-a făcut următoarea cerere: „Vreau să-mi dai îndată, într’ o farfurie, capul lui Ioan Botezătorul.“
26. Împăratul s’ a întristat foarte mult; dar, din pricina jurămintelor sale și din pricina oaspeților, n’ a vrut să zică nu.
27. A trimes îndată un ostaș de pază, cu porunca de a aduce capul lui Ioan Botezătorul. Ostașul de pază s’ a dus și a tăiat capul lui Ioan în temniță,
28. l-a adus pe o farfurie, l-a dat fetei, și fata l-a dat mamei sale.
29. Ucenicii lui Ioan, cînd au auzit acest lucru, au venit de i-au ridicat trupul, și l-au pus într’ un mormînt.
30. Apostolii s’ au adunat la Isus, și I-au spus tot ce făcuseră și tot ce învățaseră pe oameni.
31. Isus le-a zis: „Veniți singuri la o parte, într’ un loc pustiu, și odihniți-vă puțin.“ Căci erau mulți cari veneau și se duceau, și ei n’ aveau vreme nici să mănînce.
32. Au plecat dar cu corabia, ca să se ducă într’ un loc pustiu, la o parte.
33. Oamenii i-au văzut plecînd, și i-au cunoscut; au alergat pe jos din toate cetățile, și au venit înaintea lor în locul în care se duceau ei.
34. Cînd a ieșit din corabie, Isus a văzut mult norod; și I s’ a făcut milă de ei, pentrucă erau ca niște oi cari n’ aveau păstor; și a început să-i învețe multe lucruri.
35. Fiindcă ziua era pe sfîrșite, ucenicii s’ au apropiat de El și I-au zis: „Locul acesta este pustiu și ziua este pe sfîrșite.
36. Dă-le drumul să se ducă în cătunele și satele de primprejur, ca să-și cumpere pâine, fiindcă n’ au ce

mînca.“

37. „Dați-le voi să mănînce“, le-a răspuns Isus. Dar ei I-au zis: „Oare să ne ducem să cumpărăm pîni de două sute de lei, și să le dăm să mănînce?“

38. Și El i-a întreat: „Cîte pîni aveți? Duceți-vă de vedeți.“ S’au dus de au văzut cîte pîni au, și au răspuns: „Cinci, și doi pești.“

39. Atunci le-a poruncit să-i așeze pe toți, cete-cete, pe iarba verde.

40. Și au șezut jos în cete de cîte o sută și de cîte cincizeci.

41. El a luat cele cinci pîni și cei doi pești. Și-a ridicat ochii spre cer, și a rostit binecuvîntarea. Apoi a frînt pînile și le-a dat ucenicilor, ca ei să le împartă norodului. Asemenea și cei doi pești, i-a împărțit la toți.

42. Au mîncat toți și s’au săturat;

43. și au ridicat douăsprezece coșuri pline cu fărămituri de pîne și cu ce mai rămăsese din pești.

44. Cei ce mîncaseră pînile, erau cinci mii de bărbați.

45. Îndată, Isus a silit pe ucenicii Săi să intre în corabie, și să treacă înaintea Lui de cealaltă parte, spre Betsaida. În timpul acesta, El avea să dea drumul norodului.

46. Dupăce Și-a luat rămas bun dela norod, S’a dus în munte, ca să Se roage.

47. Cînd s’a înserat, corabia era în mijlocul mării, iar Isus era singur pe țarm.

48. A văzut pe ucenici că se necăjesc cu vîslirea, căci vîntul le era împotriva. Și într’a patra strajă din noapte, a mers la ei, umblînd pe mare, și voia să treacă pe lîngă ei.

49. Cînd L-au văzut ei umblînd pe mare, li s’a părut că este o nălucă, și au țipat;

50. pentrucă toți L-au văzut, și s’au spăimîntat. Isus a vorbit îndată cu ei, și le-a zis: „Îndrăzniți, Eu sînt, nu vă temeți!“

51. Apoi S’a suit la ei în corabie, și a stat vîntul. Ei au rămas uimiți și înmărmuriți,

52. căci nu înțeleseseră minunea cu pînile, fiindcă le era inima împietrită.

53. După ce au trecut marea, au venit în ținutul Ghenezaretului, și au tras la mal.

54. Cînd au ieșit din corabie, oamenii au cunoscut îndată pe Isus,

55. au alergat prin toate împrejurimile, și au început să aducă pe bolnavi în paturi, pretutindeni pe unde se auzea că era El.

56. Oriunde intra El, în sate, în cetăți sau în cătune, puneau pe bolnavi pe piețe, și-L rugau să le dea voie doar să se atingă de poalele hainei Lui. Și toți cîți se atingeau de El, erau tămăduiți.

7

1. Fariseii și cîțiva cărturari, veniți din Ierusalim, s’au adunat la Isus.

2. Ei au văzut pe unii din ucenicii Lui prînzînd cu mînile necurate, adică nespălate. -

3. Fariseii, însă, și toți Iudeii nu mănîncă fără să-și spele cu mare băgare de seamă mînile, după datina bătrînilor.

4. Și cînd se întorc din piață, nu mănîncă decît dupăce s’au scăldat. Sînt multe alte obiceiuri pe cari au apucat ei să le țină, precum: spălarea paharelor, a ulcioarelor, a căldărilor și a paturilor. -

5. Și Fariseii și cărturarii L-au întreat: „Pentruce nu se țin ucenicii Tăi de datina bătrînilor, ci prînzesc cu mînile nespălate?“

6. Isus le-a răspuns: „Fățarnicilor, bine a proorocit Isaia despre voi, după cum este scris: „Norodul acesta Mă cinstește cu buzele, dar inima lui este departe de Mine.

7. Degeaba Mă cinstesc ei, dînd învățături cari nu sînt decît niște porunci omenești.”

8. Voi lăsați porunca lui Dumnezeu, și țineți datina așezată de oameni, precum: spălarea ulcioarelor și a paharelor, și faceți multe alte lucruri de acestea.“

9. El le-a mai zis: „Ați desființat frumos porunca lui Dumnezeu, ca să țineți datina voastră.

10. Căci Moise a zis: „Să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta;“ și: „Cine va grăi de rău pe tatăl său sau pe mama sa, să fie pedepsit cu moartea.“

11. Voi, dimpotrivă, ziceți: „Dacă un om va spune tatălui său sau mamei sale: „Ori cu ce te-aș putea ajuta, este „Corban”, adică dat lui Dumnezeu, face bine;

12. și nu-l mai lăsați să facă nimic pentru tatăl sau pentru mama sa.

13. Și așa, ați desființat Cuvîntul lui Dumnezeu, prin datina voastră. Și faceți multe alte lucruri de felul acesta!“
14. În urmă, a chemat din nou noroadele la Sine, și le-a zis: „Ascultați-Mă toți și înțelegeți.
15. Afară din om nu este nimic care, intrînd în el, să-l poată spurca; dar ce iese din om, aceea-l spurcă.
16. Dacă are cineva urechi de auzit, să audă.“
17. Dupăce a intrat în casă, pe cînd era departe de norod, ucenicii Lui L-au întrebat despre pilda aceasta.
18. El le-a zis: „Și voi sînteți așa de nepricepuți? Nu înțelegeți că nimic din ce intră în om de afară, nu-l poate spurca?
19. Fiindcă nu intră în inima lui, ci în pîntece, și apoi este dat afară în hazna?“ A zis astfel, făcînd toate bucatele curate.
20. El le-a mai zis: „Ce iese din om, aceea spurcă pe om.
21. Căci dinlăuntru, din inima oamenilor, ies gîndurile rele, preacurviile, curviile, uciderile,
22. furtișagurile, lăcomiile, vicleșugurile, înșelăciunile, faptele de rușine, ochiul rău, hula, trufia, nebunia.
23. Toate aceste lucruri rele ies dinlăuntru, și spurcă pe om.“
24. Isus a plecat de acolo, și S'a dus în ținutul Tirului și al Sidonului. A intrat într'o casă, dorind să nu știe nimeni că este acolo; dar n'a putut să rămînă ascuns.
25. Căci îndată, o femeie, a cărei fetiță era stăpînită de un duh necurat, a auzit vorbindu-se despre El, și a venit de s'a aruncat la picioarele Lui.
26. Femeia aceasta era o grecoaică, de obîrșie Siro-feniciană. Ea îl ruga să scoată pe dracul din fiica ei.
27. Isus i-a zis: „Lasă să se sature mai întîi copiii; căci nu este bine să iei pînea copiilor, și s'o arunci la căței.“
28. „Da, Doamne“, I-a răspuns ea; „dar și cățeii de supt masă mănîncă din fărămiturile copiilor.“
29. Atunci Isus i-a zis: „Pentru vorba aceasta, du-te; a ieșit dracul din fiică-tă.“
30. Și cînd a intrat femeia în casa ei, a găsit pe copilă culcată în pat; și ieșise dracul din ea.
31. Isus a părăsit ținutul Tirului, și a venit iarăș prin Sidon la marea Galileii, trecînd prin ținutul Decapole.
32. I-au adus un surd, care vorbea cu anevoie, și L-au rugat să-Și pună mînile peste el.
33. El l-a luat la o parte din norod, i-a pus degetele în urechi, și i-a atins limba cu scuipatul Lui.
34. Apoi, Și-a ridicat ochii spre cer, a suspinat, și a zis: „Efata“, adică: „Deschide-te!“
35. Îndată, i s'au deschis urechile, i s'a deslegat limba, și a vorbit foarte deslușit.
36. Isus le-a poruncit să nu spună nimănui; dar cu cît le porunca mai mult, cu atît Îl vesteau mai mult.
37. Ei erau uimiți peste măsură de mult, și ziceau: „Toate le face de minune; chiar și pe surzi îi face să audă, și pe muți să vorbească.“

8

1. În zilele acelea, fiindcă se strînsese din nou mult norod, și n'avea ce mînca, Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis:
2. „Mi-e milă de norodul acesta; căci iată că de trei zile stau lîngă Mine, și n'au ce mînca.
3. Dacă le voi da drumul acasă flămînzi, au să leșine de foame pe drum, fiindcă unii din ei au venit de departe.“
4. Ucenicii I-au răspuns: „Cum ar putea cineva să sature cu pîne pe oamenii aceștia, aici într'un loc pustiu?“
5. „Cîte pîni aveți?“ i-a întrebat Isus. „Șapte“, I-au răspuns ei.
6. Atunci a poruncit norodului să șadă pe pămînt; a luat cele șapte pîni; și, după ce a mulțămît lui Dumnezeu, le-a frînt și le-a dat ucenicilor Săi ca să le împartă; și ei le-au împărțit norodului.
7. Mai aveau și cîțiva peștișori: și Isus, după ce i-a binecuvîntat, a poruncit să-i împartă și pe aceia.

8. Au mîncat și s'au săturat; și au ridicat șapte coșnițe, pline cu rămășițele de fărămituri.
9. Erau aproape patru mii de inși. În urmă Isus le-a dat drumul.
10. Isus a intrat îndată în corabie cu ucenicii Săi, și a venit în părțile Dalmanutei.
11. Fariseii au venit deodată, și au început o ceartă de vorbe cu Isus; și, ca să-L pună la încercare, I-au cerut un semn din cer.
12. Isus a suspinat adînc în duhul Său, și a zis: „Pentru ce cere neamul acesta un semn? Adevărat vă spun că neamului acestuia nu i se va da deloc un semn.“
13. Apoi i-a lăsat, și a intrat iarăș în corabie, ca să treacă de cealaltă parte.
14. Ucenicii uitaseră să ia pîni; cu ei în corabie n'aveau decît o pîne.
15. Isus le dădea în grijă, și le zicea: „Luați seama, să vă păziți bine de aluatul Fariseilor și de aluatul lui Irod!“
16. Ucenicii se gîndeau și ziceau între ei: „Fiindcă n'avem pîni.“
17. Isus a înțeles lucrul acesta, și le-a zis: „Pentru ce vă gîndiți că n'aveți pîni? Tot nu pricepeți și tot nu înțelegeți? Aveți inima împietrită?”
18. Aveți ochi, și nu vedeți? Aveți urechi, și nu auziți? Și nu vă aduceți aminte deloc?
19. Cînd am frînt cele cinci pîni la cei cinci mii de bărbați, cîte coșuri pline cu fărămituri ați ridicat?“ „Douăsprezece“, I-au răspuns ei.
20. „Și cînd am frînt cele șapte pîni la cei patru mii de bărbați, cîte coșnițe pline cu fărămituri ați ridicat?“ „Șapte“, I-au răspuns ei.
21. Și El le-a zis: „Tot nu înțelegeți?“
22. Au venit la Betsaida; au adus la Isus un orb, și L-au rugat să Se atingă de el.
23. Isus a luat pe orb de mîină, și l-a scos afară din sat; apoi i-a pus scuipat pe ochi, și i-a pus mîinile peste el, și l-a întrebant: „Vezi ceva?“
24. El s'a uitat, și a zis: „Văd niște oameni umblînd, dar mi se par ca niște copaci.“
25. Isus i-a pus din nou mîinile pe ochi; i-a spus să se uite țintă; și cînd s'a uitat, a fost tămăduit, și a văzut toate lucrurile deslușit.
26. Atunci Isus l-a trimes acasă, și i-a zis: „Să nu intri în sat, și nici să nu spui cui va în sat.“
27. Isus a plecat cu ucenicii Săi în satele Cezareii lui Filip. Pe drum le-a pus următoarea întrebare: „Cine zic oamenii că sînt Eu?“
28. Ei I-au răspuns: „Ioan Botezătorul; alții: Ilie; alții: Unul din prooroci.“
29. „Dar voi“, i-a întrebant El, „cine ziceți că sînt Eu?“ „Tu ești Hristosul!“ I-a răspuns Petru.
30. Isus le-a poruncit cu tărie să nu spună nimănui lucrul acesta despre El.
31. Atunci a început să-i învețe că Fiul omului trebuie să pătimizească mult, să fie tăgăduit de bătrîni, de preoții cei mai de seamă și de cărturari, să fie omorît, și după trei zile să învieze.
32. Le spunea lucrurile acestea pe față. Petru însă L-a luat de o parte, și a început să-L mustre.
33. Dar Isus S'a întors și S'a uitat la ucenicii Săi, a mustrat pe Petru, și i-a zis: „Înapoia Mea, Satano! Fiindcă tu nu te gîndești la lucrurile lui Dumnezeu, ci la lucrurile oamenilor.“
34. Apoi a chemat la El norodul împreună cu ucenicii Săi, și le-a zis: „Dacă voiește cineva să vină după Mine, să se lepede de sine însuș, să-și ia crucea, și să Mă urmeze.
35. Căci oricine va vrea să-și scape viața, o va pierde; dar oricine își va pierde viața din pricina Mea și din pricina Evangheliei, o va mîntui.
36. Și ce folosește unui om să cîștige toată lumea, dacă își pierde sufletul?
37. Sau ce va da un om în schimb pentru sufletul său?
38. Pentru că de oricine se va rușina de Mine și de cuvintele Mele, în acest neam preacurvar și păcătos, Se va rușina și Fiul omului, cînd va veni în slava Tatălui Său împreună cu sfinții îngeri.“

1. El le-a mai zis: „Adevărat vă spun, că sînt unii din ceice stau aici, cari nu vor muri pînă nu vor vedea împărăția lui Dumnezeu venind cu putere.“
2. După șase zile, Isus a luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, și i-a dus singuri de o parte pe un munte înalt. Acolo S'a schimbat la față înaintea lor.

3. Hainele Lui s'au făcut strălucitoare și foarte albe, de o albeață pe care nici un nălbitor de pe pământ n'o poate da.
4. Ilie li s'a arătat împreună cu Moise, și sta de vorbă cu Isus.
5. Petru a luat cuvîntul, și a zis lui Isus: „Învățătorule, este bine să stăm aici; să facem trei colibi: una pentru Tine, una pentru Moise, și una pentru Ilie.“
6. Căci nu știa ce să zică, atît de mare spaimă îi apucase.
7. A venit un nor și i-a acoperit cu umbra lui; și din nor s'a auzit un glas, care zicea: „Acesta este Fiul Meu prea iubit: de El să ascultați!“
8. Îndată, ucenicii s'au uitat împrejur, și n'au mai văzut pe nimeni decît pe Isus singur cu ei.
9. Pe cînd se pogorau de pe munte, Isus le-a poruncit să nu spună nimănui ce au văzut, pînă va învia Fiul omului dintre cei morți.
10. Ei au păstrat în ei lucrul acesta, și se întrebau între ei ce să însemne învierea aceea dintre cei morți,
11. Ucenicii I-au pus următoarea întrebare: „Pentruce zic cărturarii că trebuie să vină întîi Ilie?“
12. El le-a răspuns: „Ilie va veni întîi; și va așeza din nou toate lucrurile; tot așa după cum este scris despre Fiul omului că trebuie să pătimizească mult și să fie defăimat.
13. Dar Eu vă spun că Ilie a și venit, și ei i-au făcut ce au vrut, după cum este scris despre el.“
14. Cînd au ajuns la ucenici, au văzut mult norod împrejurul lor și pe cărturari întrebîndu-se cu ei.
15. De îndată ce a văzut norodul pe Isus, s'a mirat, și a alergat la El să I se închine.
16. El i-a întrebat: „Despre ce vă întrebați cu ei?“
17. Și un om din norod I-a răspuns: „Învățătorule, am adus la Tine pe fiul meu, care este stăpînit de un duh mut.
18. Oriunde îl apucă, îl trîntește la pămînt. Copilul face spumă la gură, scrișnește din dinți, și rămîne țapăn. M'am rugat de ucenicii Tăi să scoată duhul, și n'au putut.“
19. „O neam necredincios!“ le-a zis Isus. „Pînă cînd voi fi cu voi? Pînă cînd vă voi suferi? Aduceți-l la Mine.“
20. L-au adus la El. Și, cum a văzut copilul pe Isus, duhul l-a scuturat cu putere; copilul a căzut la pămînt, și se svîrcolea făcînd spumă la gură.
21. Isus a întrebat pe tatăl lui: „Cîtă vreme este de cînd îi vine așa?“ „Din copilărie“, a răspuns el.
22. „Și de multe ori duhul l-a aruncat cînd în foc, cînd în apă, ca să-l omoare. Dar dacă poți face ceva, fie-Ți milă de noi și ajută-ne.“
23. Isus a răspuns: „Tu zici: „Dacă poți!” ... Toate lucrurile sînt cu putință celui ce crede!“
24. Îndată tatăl copilului a strigat cu lacrimi: „Cred, Doamne! Ajută necredinței mele!“
25. Cînd a văzut Isus că norodul vine în fuga mare spre El, a muștrat duhul necurat, și i-a zis: „Duh mut și surd, îți poruncesc să ieși afară din copilul acesta, și să nu mai intri în el.“
26. Și duhul a ieșit, țipînd și scuturîndu-l cu mare putere. Copilul a rămas ca mort, așa că mulți ziceau: „A murit!“
27. Dar Isus l-a apucat de mînă, și l-a ridicat. Și el s'a sculat în picioare.
28. Cînd a intrat Isus în casă, ucenicii Lui L-au întrebat deoparte: „Noi de ce n'am putut să scoatem duhul acesta?“
29. „Acest soi de draci“, le-a zis El, „nu poate ieși decît prin rugăciune și post.“
30. Au plecat de acolo, și au trecut prin Galilea. Isus nu voia să știe nimeni că trece.
31. Căci învăța pe ucenicii Săi, și zicea: „Fiul omului va fi dat în mînile oamenilor; ei Îl vor omorî, și a treia zi după ce-L vor omorî, va învia.“
32. Dar ucenicii nu înțelegeau cuvintele acestea, și se temeau să-L întrebe.
33. Apoi au venit la Capernaum. Cînd era în casă, Isus i-a întrebat: „Despre ce vorbeați unul cu altul pe drum?“
34. Dar ei tăceau, pentrucă pe drum se certaseră între ei, ca să știe cine este cel mai mare.
35. Atunci Isus a șezut jos, a chemat pe cei doisprezece, și le-a zis: „Dacă vrea cineva să fie cel dintîi, trebuie să fie cel mai de pe urmă din toți și slujitorul tuturor!“
36. Și a luat un copilaș, și l-a așezat în mijlocul lor; apoi l-a luat în brațe, și le-a zis:
37. „Oricine primește pe unul din acești copilași, în Numele Meu, Mă primește pe Mine; și oricine

Mă primește pe Mine, nu Mă primește pe Mine, ci pe Cel ce M'a trimis pe Mine.“

38. Ioan I-a zis: „Învățătorule, noi am văzut pe un om scoțînd draci în Numele Tău; și l-am oprit, pentru că nu venea după noi.“

39. „Nu-l opriți“, a răspuns Isus, „căci nu este nimeni, care să facă minuni în Numele Meu, și să Mă poată grăi de rău îndată după aceea.“

40. Cine nu este împotriva noastră, este pentru noi.

41. Și oricine vă va da de băut un pahar cu apă, în Numele Meu, pentru că sînteți ucenici ai lui Hristos, adevărat vă spun că nu-și va pierde răsplata.

42. Dar, dacă va face cineva să păcătuiască pe unul din acești micuți, cari cred în Mine, ar fi mai bine pentru el să i se lege de gît o piatră mare de moară și să fie aruncat în mare.

43. Dacă mîna ta te face să cazi în păcat, taie-o; este mai bine pentru tine să intri ciung în viață, decît să ai două mîni, și să mergi în gheenă, în focul care nu se stinge,

44. unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

45. Dacă piciorul tău te face să cazi în păcat, taie-l; este mai bine pentru tine să intri în viață șchiop, decît să ai două picioare, și să fii aruncat în gheenă, în focul care nu se stinge,

46. unde viermele lor nu moare, și focul nu se stinge.

47. Și dacă ochiul tău te face să cazi în păcat, scoate-l; este mai bine pentru tine să intri în Împărăția lui Dumnezeu numai cu un ochi, decît să ai doi ochi și să fii aruncat în focul gheenei,

48. unde viermele lor nu moare și focul nu se stinge.

49. Pentru că fiecare om va fi sărat cu foc, și orice jertfă va fi sărată cu sare.

50. Sarea este bună; dar dacă sarea își pierde puterea de a săra, cu ce îi veți da înapoi puterea aceasta? Să aveți sare în voi înșivă, și să trăiți în pace unii cu alții.“

10

1. Isus a plecat de acolo, și a venit în ținutul Iudeii, dincolo de Iordan. Gloatele s'au adunat din nou la El; și, după obiceiul Său, a început iarăș să-i învețe.

2. Au venit la El Fariseii; și, ca să-L ispitească, L-au întrebat dacă este îngăduit unui bărbat să-și lase nevasta.

3. Drept răspuns, El le-a zis: „Ce v'a poruncit Moise?“

4. „Moise“, au zis ei, „a dat voie ca bărbatul să scrie o carte de despărțire, și s'o lase.“

5. Isus le-a zis: „Din pricina împietririi inimii voastre v'a scris Moise porunca aceasta.“

6. Dar dela începutul lumii, „Dumnezeu i-a făcut parte bărbătească și parte femeiască.“

7. De aceea va lăsa omul pe tatăl său și pe mama sa, și se va lipi de nevastă-sa.

8. Și cei doi vor fi un singur trup.“ Așa că nu mai sînt doi, ci sînt un singur trup.

9. Deci, ce a împreunat Dumnezeu, omul să nu despartă.“

10. În casă, ucenicii L-au întrebat iarăș asupra celor de mai sus.

11. El le-a zis: „Oricine își lasă nevasta, și ia pe alta de nevastă, preacurvește față de ea;

12. și dacă o nevastă își lasă bărbatul, și ia pe altul de bărbat, preacurvește.“

13. I-au adus niște copilași, ca să Se atingă de ei. Dar ucenicii au certat pe ceice îi aduceau.

14. Cînd a văzut Isus acest lucru, S'a mîniat, și le-a zis: „Lăsați copilașii să vină la Mine, și nu-i opriți; căci Împărăția lui Dumnezeu este a celor ca ei.“

15. Adevărat vă spun că, oricine nu va primi Împărăția lui Dumnezeu ca un copilaș, cu nici un chip nu va intra în ea!“

16. Apoi i-a luat în brațe, și i-a binecuvîntat, punîndu-și mînile peste ei.

17. Tocmai cînd era gata să pornească la drum, a alergat la El un om, care a îngenuncheat înaintea Lui, și L-a întrebat: „Bunule Învățător, ce să fac ca să moștenesc viața vecinică?“

18. „Pentru ce Mă numești bun?“ i-a zis Isus. „Nimeni nu este bun decît Unul singur: Dumnezeu.“

19. Cunoști poruncile: „Să nu preacurvești; să nu ucizi; să nu furi; să nu faci o mărturisire mincinoasă; să nu înșeli; să cinstești pe tatăl tău și pe mama ta.“

20. El I-a răspuns: „Învățătorule, toate aceste lucruri le-am păzit cu grijă din tinerețea mea.“

21. Isus S'a uitat țintă la el, l-a iubit, și i-a zis: „Îți lipsește un lucru; du-te de vinde tot ce ai, dă la

săraci, și vei avea o comoară în cer. Apoi vino, ia-ți crucea, și urmează-Mă.“

22. Mîhnit de aceste cuvinte, omul acesta a plecat întristat de tot; căci avea multe averi.

23. Isus S'a uitat împrejurul Lui, și a zis ucenicilor Săi: „Cît de anevoie vor intra în Împărăția lui Dumnezeu ceice au averi!“

24. Ucenicii au rămas uimiți de cuvintele Lui. Isus a luat din nou cuvîntul, și le-a zis: „Fiilor, cît de anevoie este pentru ceice se încred în bogății, să intre în Împărăția lui Dumnezeu!

25. Mai lesne este să treacă o cămilă prin urechea unui ac, decît să intre un om bogat în Împărăția lui Dumnezeu!“

26. Ucenicii au rămas și mai uimiți, și au zis unii către alții: „Cine poate atunci să fie mîntuit?“

27. Isus S'a uitat țintă la ei, și le-a zis: „Lucrul acesta este cu neputință la oameni, dar nu la Dumnezeu; pentru că toate lucrurile sînt cu putință la Dumnezeu.“

28. Petru a început să-I zică: „Iată că noi am lăsat totul, și Te-am urmat.“

29. Isus a răspuns: „Adevărat vă spun că nu este nimeni, care să fi lăsat casă, sau frați, sau surori, sau tată, sau mamă, sau nevastă, sau copii, sau holde, pentru Mine și pentru Evanghelie,

30. și să nu primească acum, în veacul acesta, de o sută de ori mai mult: case, frați, surori, mame, copii și holde, împreună cu prigoniri; iar în veacul viitor, viața vecinică.

31. Mulți din cei dintîi vor fi cei de pe urmă, și mulți din cei de pe urmă vor fi cei dintîi.“

32. Ei erau pe drum și se suiau la Ierusalim; și Isus mergea înaintea lor. Ucenicii erau turburați, și mergeau îngroziți după El. Isus a luat iarăș la El pe cei doisprezece și a început să le vorbească despre lucrurile cari aveau să I se întîmple.

33. „Iată“, a zis El, „ne suim la Ierusalim, și Fiul omului va fi dat în mîinile preoților celor mai de seamă și cărturarilor. Ei Îl vor osîndi la moarte, și-L vor da în mîinile Neamurilor,

34. cari își vor bate joc de El, Îl vor bate cu nuiiele, Îl vor scuipa și-L vor omorî; dar, după trei zile, va învia.“

35. Fiii lui Zebedei, Iacov și Ioan, au venit la Isus și I-au zis: „Învățătorule, am vrea să ne faci ce-Ți vom cere.“

36. El le-a zis: „Ce voiți să vă fac?“

37. „Dă-ne“, I-au zis ei, „să ședem unul la dreapta Ta și altul la stînga Ta, cînd vei fi îmbrăcat în slava Ta.“

38. Isus le-a răspuns: „Nu știți ce cereți. Puteți voi să beți paharul, pe care am să-l beau Eu, sau să fiți botezați cu botezul cu care am să fiu botezat Eu?“

39. „Putem“, au zis ei. Și Isus le-a răspuns: „Este adevărat că paharul pe care-l voi bea Eu, îl veți bea, și cu botezul cu care voi fi botezat Eu, veți fi botezați;

40. dar cîntea de a șede la dreapta sau la stînga Mea, nu atîrnă de Mine s'o dau, ci ea este numai pentru aceia pentru cari a fost pregătită.“

41. Cei zece, cînd au auzit lucrul acesta, au început să se mînie pe Iacov și pe Ioan.

42. Isus i-a chemat la El, și le-a zis: „Știți că cei priviți drept cîrmuitori ai neamurilor, domnesc peste ele, și mai marii lor le poruncesc cu stăpînire.

43. Dar între voi să nu fie așa. Ci oricare va vrea să fie mare între voi, să fie slujitorul vostru;

44. și oricare va vrea să fie cel dintîi între voi, să fie robul tuturor.

45. Căci Fiul omului n'a venit să I se slujească, ci El să slujească și să-Și dea viața răscumpărare pentru mulți!“

46. Au ajuns la Ierihon. Și pe cînd ieșea Isus din Ierihon cu ucenicii Săi și cu o mare mulțime de oameni, fiul lui Timeu, Bartimeu, un cerșetor orb, șede la jos lîngă drum, și cerea de milă.

47. El a auzit că trece Isus din Nazaret, și a început să strige: „Isuse, Fiul lui David, ai milă de mine!“

48. Mulți îl certau să tacă; dar el și mai tare striga: „Fiul lui David, ai milă de mine!“

49. Isus S'a oprit, și a zis: „Chemați-l!“ Au chemat pe orb, și i-au zis: „Îndrăznește, scoală-te, căci te cheamă.“

50. Orbul și-a aruncat haina; a sărit, și a venit la Isus.

51. Isus a luat cuvîntul, și i-a zis: „Ce vrei să-ți fac?“ „Rabuni“, I-a răspuns orbul, „să capăt vederea.“

52. Și Isus i-a zis: „Du-te, credința ta te-a mîntuit.“ Îndată orbul și-a căpătat vederea, și a mers pe drum după Isus.

1. Când s'au apropiat de Ierusalim, și au fost lângă Betfaghe și Betania, înspre muntele Măslinilor, Isus a trimis pe doi din ucenicii Săi,
2. și le-a zis: „Duceți-vă în satul dinaintea voastră: îndată ce veți intra în el, veți găsi un măgăruș legat, pe care n'a încălecat încă nici un om; deslegați-l și aduceți-Mi-l.
3. Dacă vă va întreba cineva: „Pentru ce faceți lucrul acesta?” să răspundeți: „Domnul are trebuință de el. Și îndată îl va trimete înapoi aici.“
4. Ucenicii s'au dus, au găsit măgărușul legat afară lângă o ușă, la cotitura drumului, și l-au deslegat.
5. Unii din cei ce stăteau acolo, le-au zis: „Ce faceți? De ce deslegați măgărușul acesta?“
6. Ei au răspuns cum le poruncise Isus. Și i-au lăsat să plece.
7. Au adus măgărușul la Isus, și-au aruncat hainele pe el, și Isus a încălecat pe el.
8. Mulți oameni își așterneau hainele pe drum, iar alții presărau ramuri, pe cari le tăiaseră depe câmp.
9. Cei ce mergeau înainte și cei ce veneau după Isus, strigau: „Osana! Binecuvîntat este cel ce vine în Numele Domnului!
10. Binecuvîntată este Împărăția care vine, Împărăția părintelui nostru David! Osana în cerurile prea înalte!“
11. Isus a intrat în Ierusalim, și S'a dus în Templu. După ce S'a uitat la toate lucrurile de jur împrejur, fiindcă era pe înserate, a plecat la Betania, cu cei doisprezece.
12. A doua zi, după ce au ieșit din Betania, Isus a flămînzit.
13. A zărit de departe un smochin, care avea frunze, și a venit să vadă poate va găsi ceva în el. S'a apropiat de smochin, dar n'a găsit decît frunze, căci nu era încă vremea smochinelor.
14. Atunci a luat cuvîntul, și a zis smochinului: „În veac să nu mai mănînce nimeni rod din tine!“ Și ucenicii au auzit aceste vorbe.
15. Au ajuns în Ierusalim; și Isus a intrat în Templu. A început să scoată afară pe cei ce vindeau și cumpărau în Templu; a răsturnat mesele schimbătorilor de bani, și scaunele celor ce vindeau porumbei.
16. Și nu lăsa pe nimeni să poarte vreun vas prin Templu.
17. Și-i învăța și zicea: „Oare nu este scris: „Casa Mea se va chema o casă de rugăciune pentru toate neamurile?“ Dar voi ați făcut din ea o peșteră de tâlhari.“
18. Preoții cei mai de seamă și cărturarii, cînd au auzit cuvintele acestea, căutau cum să-L omoare; căci se temeau de El, pentru că tot norodul era uimit de învățătura Lui.
19. Orice cîte ori se însera, Isus ieșea afară din cetate.
20. Dimineța, cînd treceau pe lângă smochin, ucenicii l-au văzut uscat din rădăcini.
21. Petru și-a adus aminte de cele petrecute, și a zis lui Isus: „Învățătorule, uite că smochinul, pe care l-ai blestemat, s'a uscat.“
22. Isus a luat cuvîntul, și le-a zis: „Aveți credință în Dumnezeu!
23. Adevărat vă spun că, dacă va zice cineva muntelui acestuia: „Ridică-te și aruncă-te în mare», și dacă nu se va îndoi în inima lui, ci va crede că ce zice se va face, va avea lucrul cerut.
24. De aceea vă spun că, orice lucru veți cere, cînd vă rugați, să credeți că l-ați și primit, și-l veți avea.
25. Și, cînd stați în picioare de vă rugați, să iertați orice aveți împotriva cuiva, pentru că și Tatăl vostru care este în ceruri, să vă ierte greșelile voastre.
26. Dar dacă nu iertați, nici Tatăl vostru care este în ceruri nu vă va ierta greșelile voastre.
27. S'au dus din nou în Ierusalim. Și, pe cînd Se plimba Isus prin Templu, au venit la El preoții cei mai de seamă, cărturarii și bătrînii,
28. și l-au zis: „Cu ce putere faci Tu aceste lucruri? Și cine Ți-a dat puterea aceasta ca să le faci?“
29. Isus le-a răspuns: „Am să vă pun și Eu o întrebare; răspundeți-Mi la ea, și apoi vă voi spune și Eu cu ce putere fac aceste lucruri.
30. Botezul lui Ioan venea din cer ori dela oameni? Răspundeți-Mi!“
31. Ei însă vorbeau astfel între ei: „Dacă răspundem: „Din cer”, va zice: „Dar de ce nu l-ați crezut?“
32. Și dacă vom răspunde: „Dela oameni ...” se temeau de norod, căci toți socoteau că Ioan a fost în

adevăr un prooroc.

33. Atunci au răspuns lui Isus: „Nu știm.“ Și Isus le-a zis: „Nici Eu n’am să vă spun cu ce putere fac aceste lucruri.“

12

1. Isus a început pe urmă să le vorbească în pilde.

„Un om a sădit o vie. A împrejmuit-o cu un gard, a săpat un teasc în ea, și a zidit un turn; apoi a arendat-o unor vieri și a plecat din țară.

2. La vremea roadelor, a trimes la vieri un rob, ca să ia dela ei din roadele viei.

3. Vierii au pus mâna pe el, l-au bătut, și l-au trimes înapoi cu mâinile goale.

4. A trimes iarăș la ei un alt rob; ei l-au rănit la cap, și l-au batjocorit.

5. A mai trimes un altul, pe care l-au omorât; apoi a trimes mulți alții, dintre cari, pe unii i-au bătut, iar pe alții i-au omorât.

6. Mai avea un singur fiu prea iubit; la urmă, l-a trimes și pe el la ei. „Vor primi cu cinste pe fiul meu!” zicea el.

7. Dar vierii aceia au zis între ei: „Iată moștenitorul; veniți să-l omorâm, și moștenirea va fi a noastră.”

8. Și au pus mâna pe el, l-au omorât, și i-au aruncat trupul afară din vie.

9. Acum, ce va face stăpînul viei? Va veni, va nimici pe vierii aceia, și via o va da altora.

10. Oare n’ați citit locul acesta din Scriptură: „Piatra pe care au lepădat-o zidarii, a ajuns să fie pusă în capul unghiului;

11. Domnul a făcut acest lucru, și este minunat în ochii noștri?”

12. Ei căutau să-L prindă, dar se temeau de norod. Pricepuseră că împotriva lor spusese Isus pilda aceasta. Și L-au lăsat, și au plecat.

13. Apoi au trimes la Isus pe unii din Farisei și din Irodiani, ca să-L prindă cu vorba.

14. Aceștia au venit, și I-au zis: „Învățătorule, știm că spui adevărul, și nu-Ți pasă de nimeni; căci nu cauți la fața oamenilor, și înveți pe oameni calea lui Dumnezeu în adevăr. Se cade să plătim bir Cezarului sau nu?

15. Să plătim sau să nu plătim?” Isus le-a cunoscut fățărnicia, și le-a răspuns: „Pentruce Mă ispitiți? Aduceți-Mi un ban (Grecește: dinar.) ca să-l văd.“

16. I-au adus un ban; și Isus i-a întrebat: „Chipul acesta și slovele scrise pe el, ale cui sînt?” „Ale Cezarului“, I-au răspuns ei.

17. Atunci Isus le-a zis: „Dați dar Cezarului ce este al Cezarului, și lui Dumnezeu ce este al lui Dumnezeu.“ Și se mirau foarte mult de El.

18. Saducheii, cari zic că nu este înviere, au venit la Isus și I-au pus următoarea întrebare:

19. „Învățătorule, iată ce ne-a scris Moise*: „Dacă moare fratele cuiva, și-i rămîne nevasta fără să aibă copii, fratele său să ia pe nevasta lui, și să ridice urmaș fratelui său.”

20. Erau dar șapte frați. Cel dintîi s’a însurat, și a murit fără să lase urmaș.

21. Al doilea a luat de nevastă pe văduvă, și a murit fără să lase urmaș. Tot așa și al treilea.

22. Și nici unul din cei șapte n’a lăsat urmaș. După ei toți, a murit și femeia.

23. La înviere, nevasta căruia dintre ei va fi ea? Căci toți șapte au avut-o de nevastă.“

24. Drept răspuns, Isus le-a zis: „Oare nu vă rătăciți voi, din pricină că nu pricepeți nici Scripturile, nici puterea lui Dumnezeu?

25. Căci după ce vor învia din morți, nici nu se vor însura, nici nu se vor mărita, ci vor fi ca îngerii în ceruri.

26. În ce privește învierea morților, oare n’ați citit în cartea lui Moise, în locul unde se vorbește despre „Rug”, ce i-a spus Dumnezeu, cînd a zis: „Eu sînt Dumnezeul lui Avraam, Dumnezeul lui Isaac și Dumnezeul lui Iacov?”

27. Dumnezeu nu este un Dumnezeu al celor morți, ci al celor vii. Tare vă mai rătăciți!“

28. Unul din cărturari, care-i auzise vorbind, fiindcă știa că Isus răspunsese bine Saducheilor, a venit la El, și L-a întrebat: „Care este cea dintîi dintre toate poruncile?”

29. Isus i-a răspuns: „Cea dintîi este aceasta: „Ascultă Israele! Domnul, Dumnezeul nostru, este un singur Domn;”
30. și: „Să iubești pe Domnul, Dumnezeul tău, cu toată inima ta, cu tot sufletul tău, cu tot cugetul tău, și cu toată puterea ta”; iată porunca dintîi.
31. Iar a doua este următoarea: „Să iubești pe aproapele tău ca pe tine însuși.” Nu este altă poruncă mai mare decît acestea.“
32. Cărturarul I-a zis: „Bine, Învățătorule. Adevărat ai zis că Dumnezeu este unul singur, că nu este altul afară de El,
33. și că a-L iubi cu toată inima, cu tot cugetul, cu tot sufletul, și cu toată puterea, și a iubi pe aproapele ca pe sine, este mai mult decît toate arderile de tot și decît „toate jertfele.“
34. Isus a văzut că a răspuns cu pricepere, și i-a zis: „Tu nu ești departe de Împărăția lui Dumnezeu.“ Și nimeni nu îndrăznea să-I mai pună întrebări.
35. Pe cînd învăța pe norod în Templu, Isus a zis: „Cum zic cărturarii că Hristosul este fiul lui David?
36. Însuș David, fiind însuflat de Duhul Sfînt, a zis: „Domnul a zis Domnului meu: „Șezi la dreapta Mea, pînă voi pune pe vrăjmașii Tăi supt picioarele Tale.”
37. Deci chiar David Îl numește Domn; atunci cum este El fiul lui?“ Și gloata cea mare Îl asculta cu plăcere.
38. În învățatura, pe care le-o dădea, Isus le zicea: „Păziți-vă de cărturari, cărora le place să umble în haine lungi, și să le facă lumea plecăciuni prin piețe.
39. Ei umblă după scaunele dintîi în sinagogi, și după locurile dintîi la ospete;
40. casele văduvelor le mănîncă, și fac rugăciuni lungi de ochii lumii. O mai mare osîndă va veni peste ei.“
41. Isus ședea jos în fața vistieriei Templului, și Se uita cum arunca norodul bani în vistierie. Mulți, cari erau bogați, aruncau mult.
42. A venit și o văduvă săracă, și a aruncat doi bănuți, cari fac un gologan.
43. Atunci Isus a chemat pe ucenicii Săi, și le-a zis: „Adevărat vă spun că această văduvă săracă a dat mai mult decît toți cei ce au aruncat în vistierie;
44. căci toți ceilalți au aruncat din prisosul lor, dar ea, din sărăcia ei, a aruncat tot ce avea, tot ce-i mai rămăsese ca să trăiască.“

13

1. Cînd a ieșit Isus din Templu, unul din ucenicii Lui i-a zis: „Învățătorule, uită-Te ce pietre și ce zidiri!“
2. Isus i-a răspuns: „Vezi tu aceste zidiri mari? Nu va rămînea aici piatră pe piatră, care să nu fie dărîmată.“
3. Apoi a șezut pe muntele Măslinilor în fața Templului. Și Petru, Iacov, Ioan și Andrei, L-au întrebat deoparte:
4. „Spune-ne cînd se vor întîmpla aceste lucruri, și care va fi semnul cînd se vor împlini toate aceste lucruri?“
5. Isus a început atunci să le spună: „Băgați de seamă să nu vă înșele cineva.
6. Fiindcă vor veni mulți în Numele Meu, și vor zice: „Eu sînt Hristosul!“ Și vor înșela pe mulți.
7. Cînd veți auzi despre războaie și vești de războaie, să nu vă spăimîntați, căci lucrurile acestea trebuie să se întîmple. Dar încă nu va fi sfîrșitul.
8. Un neam se va scula împotriva altui neam, și o împărăție împotriva altei împărății; pe alocurea vor fi cutremure de pămînt, foamete și turburări. Aceste lucruri vor fi începutul durerilor.
9. Luați seama la voi înșivă. Au să vă dea pe mîna soboarelor judecătorești, și veți fi bătuți în sinagogi; din pricina Mea veți fi duși înaintea dregătorilor și înaintea împăraților, pentruca să le slujiți de mărturie.
10. Mai întîi trebuie ca Evanghelia să fie propovăduită tuturor neamurilor.
11. Cînd vă vor duce să vă dea în mînile lor, să nu vă îngrijorați mai dinainte cu privire la celece veți vorbi, ci să vorbiți orice vi se va da să vorbiți în ceasul acela; căci nu voi veți vorbi, ci Duhul Sfînt.

12. Fratele va da la moarte pe frate-său, și tatăl pe copilul lui; copiii se vor scula împotriva părinților lor, și-i vor omorî.
13. Veți fi urîți de toți pentru Numele Meu; dar cine va răbda pînă la sfîrșit, va fi mîntuit.
14. Cînd veți vedea „urîciunea pustiirii” sînd acolo unde nu se cade să fie, - cine citește să înțeleagă - atunci cei ce vor fi în Iudea, să fugă la munți.
15. Cine va fi pe acoperișul casei, să nu se pogoare, și să nu intre în casă, ca să-și ia ceva din ea.
16. Și cine va fi la cîmp, să nu se întoarcă înapoi ca să-și ia haina.
17. Vai de femeile cari vor fi însărcinate, și de cele ce vor da țăță în zilele acelea!
18. Rugați-vă ca lucrurile acestea să nu se întîmple iarna.
19. Pentrucă în zilele acelea va fi un necaz așa de mare, cum n'a fost de la începutul lumii, pe care a făcut-o Dumnezeu, pînă azi, și cum nici nu va mai fi vreodată.
20. Și dacă n'ar fi scurtat Domnul zilele acelea, nimeni n'ar scăpa; dar le-a scurtat din pricina celor aleși.
21. Dacă vă va zice cineva atunci: „Iată, Hristosul este aici” sau: „Iată-L, acolo”, să nu-l credeți.
22. Căci se vor scula Hristoși mincinoși și prooroci mincinoși. Ei vor face semne și minuni, ca să înșele, dacă ar fi cu puțință, și pe cei aleși.
23. Păziți-vă; iată că vi le-am spus toate dinainte.
24. Dar, în zilele acelea, după necazul acesta, soarele se va întuneca, luna nu-și va mai da lumina ei,
25. stelele vor cădea din cer, și puterile cari sînt în ceruri vor fi clătinate.
26. Atunci se va vedea Fiul omului venind pe nori cu mare putere și cu slavă.
27. Atunci va trimete pe îngerii Săi, și va aduna pe cei aleși din cele patru vînturi, dela marginea pămîntului pînă la marginea cerului.
28. Luați învățătură dela smochin prin pilda lui. Cînd mlădița lui se face fragedă și înfrunzește, știți că vara este aproape.
29. Tot așa, cînd veți vedea aceste lucruri împlinindu-se, să știți că Fiul omului este aproape, este chiar la uși.
30. Adevărat vă spun, că nu va trece neamul acesta pînă nu se vor împlini toate aceste lucruri.
31. Cerul și pămîntul vor trece, dar cuvintele Mele nu vor trece.
32. Cît despre ziua aceea, sau ceasul acela, nu știe nimeni, nici îngerii din ceruri, nici Fiul, ci numai Tatăl.
33. Luați seama, vegheați și rugați-vă; căci nu știți cînd va veni vremea aceea.
34. Se va întîmpla ca și cu un om plecat într'altă țară, care își lasă casa, dă robilor săi putere, arată fiecăruia care este datoria lui, și poruncește portarului să vegheze.
35. Vegheați dar, pentrucă nu știți cînd va veni stăpînul casei: sau seara, sau la miezul nopții, sau la cîntarea cocoșilor, sau dimineața.
36. Temeți-vă ca nu cumva, venind fără veste, să vă găsească dormind.
37. Ce vă zic vouă, zic tuturor: Vegheați!“

14

1. După două zile era praznicul Paștelor și al Azimilor. Preoții cei mai de seamă și cărturarii căutau cum să prindă pe Isus cu vicleșug, și să-L omoare.
2. Căci ziceau: „Nu în timpul praznicului, ca nu cumva să se facă turburare în norod.“
3. Pe cînd ședea Isus la masă, în Betania, în casa lui Simon leprosul, a venit o femeie, care avea un vas de alabastru cu mir de nard curat, foarte scump; și, după ce a spart vasul, a turnat mirul pe capul lui Isus.
4. Unora dintre ei le-a fost necaz, și ziceau: „Ce rost are risipa aceasta de mir?”
5. Mirul acesta s'ar fi putut vinde cu mai mult de trei sute de lei (Grecește: dinari.), și să se dea săracilor.“ Și le era foarte necaz pe femeia aceea.
6. Dar Isus le-a zis: „Lăsați-o în pace; de ce-i faceți supărare? Ea a făcut un lucru frumos față de Mine;
7. căci pe săraci îi aveți totdeauna cu voi, și le puteți face bine oricînd voiți: dar pe Mine nu Mă aveți

totdeauna.

8. Ea a făcut ce a putut; Mi-a uns trupul mai dinainte, pentru îngropare.

9. Adevărat vă spun că, oriunde va fi propovăduită Evanghelia aceasta, în toată lumea, se va istorisi și ce a făcut femeia aceasta, spre pomenirea ei.“

10. Iuda Iscarioteanul, unul din cei doisprezece, s'a dus la preoții cei mai de seamă, ca să le vîndă pe Isus.

11. Cînd au auzit ei lucrul acesta, s'au bucurat, și i-au făgăduit bani. Și Iuda căuta un prilej nimerit, ca să-L dea în mîinile lor.

12. În ziua dintîi a praznicului Azimilor, cînd jertfeau Paștele, ucenicii lui Isus I-au zis:

„Unde voiești să ne ducem să-Ți pregătim ca să mîinzi Paștele?“

13. El a trimis pe doi din ucenicii Săi, și le-a zis: „Duceți-vă în cetate; acolo aveți să întîlniți un om ducînd un ulcior cu apă: mergeți după el.

14. Unde va intra el, spuneți stăpînului casei: „Învățătorul zice: „Unde este odaia pentru oaspeți, în care să mîinzi Paștele cu ucenicii Mei?“

15. Și are să vă arate o odaie mare de sus, așternută gata: acolo să pregătiți pentru noi.“

16. Ucenicii au plecat, au ajuns în cetate, și au găsit așa cum le spusese El; și au pregătit Paștele.

17. Seara, Isus a venit cu cei doisprezece.

18. Pe cînd ședeau la masă și mîincau, Isus a zis: „Adevărat vă spun că unul din voi, care mîinca cu Mine, Mă va vinde.“

19. Ei au început să se întristeze, și să-I zică unul după altul: „Nu cumva sînt eu?“

20. „Este unul din cei doisprezece,“ le-a răspuns El; „și anume, cel ce întinge mîna cu Mine în blid.

21. Fiul omului, negreșit, Se duce după cum este scris despre El. Dar vai de omul acela, prin care este vîndut Fiul omului! Mai bine ar fi fost pentru el, să nu se fi născut.“

22. Pe cînd mîincau, Isus a luat o pîne; și, după ce a binecuvîntat, a frînt-o, și le-a dat, zicînd: „Luați, mîincați, acesta este trupul Meu.“

23. Apoi a luat un pahar, și, după ce a mulțămît lui Dumnezeu, li l-a dat, și au băut toți din el.

24. Și le-a zis: „Acesta este sîngele Meu, sîngele legămîntului celui nou, care se varsă pentru mulți.

25. Adevărat vă spun că, de acum încolo, nu voi mai bea din rodul viței, pînă în ziua cînd îl voi bea nou în Împărăția lui Dumnezeu.“

26. După ce au cîntat cîntările de laudă, au ieșit în muntele Măslinilor.

27. Isus le-a zis: „În noaptea aceasta toți veți avea un prilej de poticnire; pentru că este scris: „Voi bate Păstorul, și oile vor fi risipite.“

28. Dar, după ce voi învia, voi merge înaintea voastră în Galilea.“

29. Petru i-a zis: „Chiar dacă toți ar avea un prilej de poticnire, eu nu voi avea.“

30. Și Isus i-a zis: „Adevărat îți spun că astăzi, chiar în noaptea aceasta, înainte ca să cînte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.“

31. Dar Petru I-a zis cu și mai multă tărie: „Chiar dacă ar trebui să mor împreună cu Tine, tot nu mă voi lepăda de Tine.“ Și toți ceilalți au spus acelaș lucru.

32. S'a dus apoi într'un loc îngrădit, numit Ghetsimani. Și Isus a zis ucenicilor Săi: „Ședeți aici pînă Mă voi ruga.“

33. A luat cu El pe Petru, pe Iacov și pe Ioan, și a început să Se spăimînte și să Se mîhnească foarte tare.

34. El le-a zis: „Sufletul Meu este cuprins de o întristare de moarte; rămîneți aici, și vegheați!“

35. Apoi a mers puțin mai înainte, S'a aruncat la pămînt, și Se ruga ca, dacă este cu putință, să treacă de la El ceasul acela.

36. El zicea: „Ava, adică: Tată, - Ție toate lucrurile Îți sînt cu putință; depărtează de la Mine paharul acesta! Totuș, facă-se nu ce voiesc Eu, ci ce voiești Tu.“

37. Și a venit la ucenici, pe cari i-a găsit dormind. Și a zis lui Petru: „Simone, tu dormi? Un ceas n'ai fost în stare să veghezi?

38. Vegheați și rugați-vă, ca să nu cădeți în ispită; duhul este plin de rîvnă, dar trupul este neputincios.“

39. S'a dus iarăș, și S'a rugat, zicînd aceleași cuvinte.

40. Apoi S'a întors din nou și i-a găsit dormind; pentru că li se îngreuiasera ochii de somn. Ei nu știau ce să-I răspundă.
41. În sfârșit, a venit a treia oară, și le-a zis: „Dormiți de acum, și odihniți-vă! Destul! A venit ceasul! Iată că Fiul omului este dat în mâinile păcătoșilor.
42. Sculați-vă; haidem să mergem; iată că se apropie vânzătorul!“
43. Și îndată, pe când vorbea El încă, a venit Iuda, unul din cei doisprezece, și împreună cu el a venit o mulțime de oameni cu săbii și cu ciomege, trimiși de preoții cei mai de seamă, de cărturari și de bătrâni.
44. Vânzătorul le dăduse semnul acesta: „Pe care-L voi săruta, acela este; să-L prindeți și să-L duceți supt pază.“
45. Când a venit Iuda, s'a apropiat îndată de Isus, și I-a zis: „Învățătorule!“ Și L-a sărutat mult.
46. Atunci oamenii aceia au pus mâna pe Isus, și L-au prins.
47. Unul din cei ce stăteau lângă El, a scos sabia, a lovit pe robul marelui preot, și i-a tăiat urechea.
48. Isus a luat cuvântul, și le-a zis: „Ați ieșit ca după un tâlhar, cu săbii și cu ciomege, ca să Mă prindeți.
49. În toate zilele am fost la voi, și învățam pe oameni în Templu, și nu M'ați prins. Dar toate aceste lucruri s'au întâmplat ca să se împlinescă Scripturile.“
50. Atunci toți ucenicii L-au părăsit și au fugit.
51. După El mergea un tânăr, care n'avea pe trup decît o învelitoare de pînză de in. Au pus mâna pe el;
52. dar el și-a lăsat învelitoarea, și a fugit în pielea goală.
53. Pe Isus L-au dus la marele preot, unde s'au adunat toți preoții cei mai de seamă, bătrînii și cărturarii.
54. Petru L-a urmat de departe pînă în curtea marelui preot; a șezut jos împreună cu aprozii, și se încălzea la para focului.
55. Preoții cei mai de seamă și tot soborul căutau vreo mărturie împotriva lui Isus, ca să-L omoare; dar nu găseau nici una.
56. Pentru că mulți făceau mărturisiri mincinoase împotriva Lui, dar mărturisirile lor nu se potriveau.
57. Unii s'au sculat și au făcut o mărturisire mincinoasă împotriva Lui, și au zis:
58. „Noi L-am auzit zicînd: „Eu voi strica Templul acesta, făcut de mâni omenești, și în trei zile voi ridica un altul, care nu va fi făcut de mâni omenești.“
59. Nici chiar în privința aceasta nu se potrivea mărturisirea lor.
60. Atunci marele preot s'a sculat în picioare în mijlocul adunării, a întrebat pe Isus, și I-a zis: „Nu răspunzi nimic? Ce mărturisesc oamenii aceștia împotriva Ta?“
61. Isus tăcea, și nu răspundea nimic. Marele preot L-a întrebat iarăș, și I-a zis: „Ești Tu, Hristosul, Fiul Celui binecuvîntat ?“
62. „Da, sînt,“ i-a răspuns Isus. „Și veți vedea pe Fiul omului șezînd la dreapta puterii și venind pe norii cerului.“
63. Atunci marele preot și-a rupt hainele, și a zis: „Ce nevoie mai avem de martori?”
64. Ați auzit hula. Ce vi se pare?“ Toți L-au osîndit să fie pedepsit cu moartea.
65. Și unii au început să-L scuipe, să-I acopere fața, să-L bată cu pumnii, și să-I zică: „Proorocește!“ Iar aprozii L-au primit în palme.
66. Pe cînd stătea Petru jos în curte, a venit una din slujnicele marelui preot.
67. Când a văzut pe Petru încălzindu-se, s'a uitat țintă la el, și i-a zis: „Și tu erai cu Isus din Nazaret!“
68. El s'a lepădat, și a zis: „Nu știu, nici nu înțeleg ce vrei să zici.“ Apoi a ieșit în pridvor. Și a cîntat cocoșul.
69. Când l-a văzut slujnica, a început iarăș să spună celor ce stăteau acolo: „Acesta este unul dintre oamenii aceia.“
70. Și el s'a lepădat din nou. După puțină vreme, ceice stăteau acolo, au zis iarăș lui Petru: „Nu mai încapе îndoială că ești unul din oamenii aceia; căci ești Galilean, și graiul tău seamănă cu al lor.“
71. Atunci el a început să se blesteme și să se jure: „Nu cunosc pe omul acesta, despre care vorbiți!“
72. Îndată a cîntat cocoșul a doua oară. Și Petru și-a adus aminte de vorba, pe care i-o spusese Isus:

„Înainte ca să cînte cocoșul de două ori, te vei lepăda de Mine de trei ori.“ Și gîndindu-se la acest lucru, a început să plîngă.

15

1. Dimineața, preoții cei mai de seamă au făcut îndată sfat cu bătrîinii, cărturarii și tot Soborul. După ce au legat pe Isus, L-au dus și L-au dat în mîinile lui Pilat.
2. Pilat L-a întrebat: „Ești Tu Împăratul Iudeilor?“ „Da, sînt“, i-a răspuns Isus.
3. Preoții cei mai de seamă Îl învinuiau de multe lucruri.
4. Pilat L-a întrebat din nou: „Nu răspunzi nimic? Uite de cîte lucruri Te învinuiesc ei!“
5. Isus n'a mai dat nici un răspuns, lucru care a mirat pe Pilat.
6. La fiecare praznic al Paștelor, Pilat le slobozea un întemnițat, pe care-l cereau ei.
7. În temniță era unul numit Baraba, închis împreună cu tovarășii lui, din pricina unui omor, pe care-l săvîrșiseră într'o răscoală.
8. Norodul s'a suit, și a început să ceară lui Pilat să le dea ce avea obicei să le dea totdeauna.
9. Pilat le-a răspuns: „Voiți să vă slobozesc pe Împăratul Iudeilor?“
10. Căci pricepuse că preoții cei mai de seamă din pizmă Îl dăduseră în mîna lui.
11. Dar preoții cei mai de seamă au ațîțat norodul să ceară lui Pilat să le slobozească mai bine pe Baraba.
12. Pilat a luat din nou cuvîntul, și le-a zis: „Dar ce voiți să fac cu Acela, pe care-L numiți Împăratul Iudeilor?“
13. Ei au strigat din nou: „Răstignește-L!“
14. „Dar ce rău a făcut?“ le-a zis Pilat. Însă ei au început să strige și mai tare: „Răstignește-L!“
15. Pilat a vrut să facă pe placul norodului, și le-a slobozit pe Baraba; iar pe Isus, după ce a pus să-L bată cu nuiete, L-a dat să fie răstignit.
16. Ostașii au adus pe Isus în curte, adică în palat, și au adunat toată ceata ostașilor.
17. L-au îmbrăcat într'o haină de purpură, au împletit o cunună de spini, și I-au pus-o pe cap.
18. Apoi au început să-I ureze, și să zică: „Plecăciune, Împăratul Iudeilor!“
19. Și-L loveau în cap cu o trestie, Îl scuipau, îngenuncheau și I se închinau.
20. După ce și-au bătut astfel joc de El, L-au desbrăcat de haina de purpură, L-au îmbrăcat în hainele Lui, și L-au dus să-L răstignească.
21. Au silit să ducă crucea lui Isus pe un trecător, care se întorcea dela cîmp, numit Simon din Cirena, tatăl lui Alexandru și al lui Ruf.
22. Și au adus pe Isus la locul numit Golgota, care, tîlmăcit, însemnează: „Locul căpățîinii.“
23. I-au dat să bea vin amestecat cu smirnă, dar El nu l-a luat.
24. După ce L-au răstignit, I-au împărțit hainele între ei, trăgînd la sorți, ca să știe ce să ia fiecare.
25. Cînd L-au răstignit, era ceasul al treilea.
26. Deasupra Lui era scrisă vina Lui: „Împăratul Iudeilor.“
27. Împreună cu El au răstignit doi tîlhari, unul la dreapta și altul la stînga Lui.
28. Astfel s'a împlinit Scriptura, care zice: „A fost pus în numărul celor fărădelege.“
29. Trecătorii își băteau joc de El, dădeau din cap, și ziceau: „Uă! Tu, care strici Templul, și-l zidești la loc în trei zile,
30. mîntuiește-Te pe Tine însuși, și pogoară-Te de pe cruce!“
31. Tot astfel și preoții cei mai de seamă, împreună cu cărturarii își băteau joc de El între ei, și ziceau: „Pe alții i-a mîntuit, și pe Sine însuș nu Se poate mîntui!“
32. Hristosul, Împăratul lui Israel, să Se pogoare acum de pe cruce, ca să vedem și să credem!“ Cei răstigniți împreună cu El, deasemenea își băteau joc de El.
33. La ceasul al șaselea, s'a făcut întunec peste toată țara, pînă la ceasul al nouălea.
34. Și în ceasul al nouălea, Isus a strigat cu glas tare: „Eloi, Eloi, lama sabactani“ care, tîlmăcit, înseamnă: „Dumnezeul Meu, Dumnezeul Meu, pentru ce M'ai părăsit?“
35. Unii din cei ce stăteau acolo, cînd L-au auzit, ziceau: „Iată, cheamă pe Ilie!“
36. Și unul din ei a alergat de a umplut un burete cu oțet, l-a pus într'o trestie, și I-a dat să bea,

zicînd: „Lăsați să vedem dacă va veni Ilie să-L pogoare de pe cruce!“

37. Dar Isus a scos un strigăt tare, și Și-a dat duhul.

38. Perdeaua dinlăuntru Templului s'a rupt în două de sus pînă jos.

39. Sutașul, care sta în fața lui Isus, cînd a văzut că Și-a dat astfel duhul, a zis: „Cu adevărat, omul acesta era Fiul lui Dumnezeu!“

40. Acolo erau și niște femei, cari priveau de departe. Printre ele erau Maria Magdalina, Maria, mama lui Iacov cel mic și a lui Iose, și Salome,

41. cari, pe cînd era El în Galilea, mergeau după El și-I slujeau; și multe alte femei, cari se suiseră împreună cu El în Ierusalim.

42. Cînd s'a înserat - fiindcă era ziua Pregătirii, adică, ziua dinaintea Sabatului. -

43. a venit Iosif din Arimatea, un sfetnic cu vază al soborului, care și el aștepta Împărăția lui Dumnezeu. El a îndrăznit să se ducă la Pilat ca să ceară trupul lui Isus.

44. Pilat s'a mirat că murise așa de curînd; a chemat pe sutaș, și l-a întrebat dacă a murit de mult.

45. După ce s'a încredințat de la sutaș că a murit, a dăruit lui Iosif trupul.

46. Și Iosif a cumpărat o pînză subțire de in, a dat jos pe Isus de pe cruce, L-a înfășurat în pînza de in, și L-a pus într-un mormînt săpat în stîncă. Apoi a prăvălit o piatră la ușa mormîntului.

47. Maria Magdalina și Maria, mama lui Iose, se uitau unde-L puneau.

16

1. După ce a trecut ziua Sabatului, Maria Magdalina, Maria, mama lui Iacov, și Salome, au cumpărat miresme, ca să se ducă să ungă trupul lui Isus.

2. În ziua dintîi a săptămîinii, s'au dus la mormînt dis de dimineață, pe cînd răsărea soarele.

3. Femeile ziceau una către alta: „Cine ne va prăvăli piatra de la ușa mormîntului?“

4. Și cînd și-au ridicat ochii, au văzut că piatra, care era foarte mare, fusese prăvălită.

5. Au intrat în mormînt, au văzut pe un tinerel șezînd la dreapta, îmbrăcat într'un veșmînt alb, și s'au spăimîntat.

6. El le-a zis: „Nu vă spăimîntați! Căutați pe Isus din Nazaret, care a fost răstignit: a înviat, nu este aici; iată locul unde îl puseseră.

7. Dar duceți-vă de spuneți ucenicilor Lui, și lui Petru, că merge înaintea voastră în Galilea: acolo Îl veți vedea, cum v'a spus.“

8. Ele au ieșit afară din mormînt, și au luat-o la fugă, pentru că erau cuprinse de cutremur și de spaimă. Și n'au spus nimănui nimic, căci se temeau.

9. (Isus, după ce a înviat, în dimineața zilei dintîi a săptămîinii, S'a arătat mai întîi Mariei Magdalinei, din care scosese șapte draci.

10. Ea s'a dus și a dat de știre celor ce fuseseră împreună cu El, cari plîngeau și se tînguiau.

11. Cînd au auzit ei că este viu și că a fost văzut de ea, n'au crezut-o.

12. După aceea, S'a arătat, într'alt chip, la doi dintre ei, pe drum, cînd se duceau la țară.

13. Aceștia s'au dus de au spus lucrul acesta celorlalți, dar nici pe ei nu i-au crezut.

14. În sfîrșit, S'a arătat celor unsprezece, cînd ședeau la masă; și i-a mustrat pentru necredința și împietrirea inimii lor, pentru că nu crezuseră pe cei ce-L văzuseră înviat.

15. Apoi le-a zis: „Duceți-vă în toată lumea, și propovăduiți Evanghelia la orice făptură.

16. Cine va crede și se va boteza, va fi mîntuit; dar cine nu va crede, va fi osîndit.

17. Iată semnele cari vor însoți pe cei ce vor crede: în Numele Meu vor scoate draci; vor vorbi în limbi noi;

18. vor lua în mînă șerpi; dacă vor bea ceva de moarte, nu-i va vătăma; își vor pune mîinile peste bolnavi, și bolnavii se vor însănătoșa.“

19. Domnul Isus, după ce a vorbit cu ei, S'a înălțat la cer, și aș șezut la dreapta lui Dumnezeu.

20. Iar ei au plecat și au propovăduit pretutindeni. Domnul lucra împreună cu ei, și întărea Cuvîntul prin semnele, cari-l însoțeau. Amin.)